

maal: Indbrømmer De, at jeg desuagtet dømmes i Sagen, eller forlanger De, at den skal henvises til almindelig Paatjendelse ved Kriminal- og Politiretten? Den Vedkommende vil da i ethvert enkelt Tilfælde kunne afgjøre, om det Vigtigste for ham er Sagens hurtige Tilendbringelse eller dens efter hans Formening mere betryggende Behandling igjennem Kriminal- og Politiretten, hvilket vil medføre, at han, hvad enten han vælger det One eller det Andet, med langt mere Tilfredshed vil see sin Dom imøde. Jeg skulde meget ønske, at den lovgivende Magts forskjellige Afdelinger vilde kunne komme til en Afgjørelse i denne Retning; jeg holder mig overbeviist om, at den vilde blive modtagen med Tilfredshed, og skjøndt den vel ikke passer ind i de juridiske Systemer, er det mig en stor Tilfredsstillelse, at Mænd her i Thinget, der fuldelig maae antages at ville opretholde de juridiske Systemer, hvor de have nogen sær Vægt, dog ved denne Leilighed have meent, at man meget godt kunde fravige dem i dette Punkt af Hensyn til det Gode, man derved vilde opnaae. Det andet Thing har forhøiet den Mulkt, som vedkommende Dommer skulde kunne idømme uden Appel, til det Dobbelte af, hvad Folkethinget i den Henseende vedtog, medens det med Hensyn til simpelt Fængsel og Tvangsarbejde har bibeholdt den Grændse, der her vedtoges. Det var kun med megen Betænkelse, at jeg i forrige Session gik til at sætte disse Grændser saa høit, som de da bleve satte; thi skjøndt jeg fuldkommen kan erkjende, at det ikke er i Nogens Interesse at appellere saadanne Sager — det er bekosteligt for det Offentlige, og den Tilstalte vil i Reglen ikke kunne vente en mildere Dom — saa troer jeg, at man med langt større Sikkerhed imødeser en Dom, affagt af en enkelt Dommer, naar man veed, at han har skrevet den med Følelsen af, at den kan appelleres, end naar det Modsatte er Tilfældet. Naar Dommeren veed, at hans Dom kan blive undergivet en højere Rets Prøvelse, stoler man langt mere paa, at han anstrender sig til det Yderste for at komme til, hvad der virkelig er retfærdigt, end naar han kan sige til sig selv: Dommen kommer jo ikke videre, Du er Høiesteret her, og derfor kan Du gjerne tage Sagen lidt mere eller lidt

mindre strengt; jeg siger ingentunde, at noget Saadant finder Sted, men jeg fremstiller kun den Mening, som jeg antager, at der, naar denne Forandring bliver indført, vil gjøre sig gjældende hos en meget stor Deel af Befolkningen. Jeg er overbeviist om, at mangen en Mand, der har gjort sig skyldig i en Forbrydelse og staaer ligeoverfor en Dommer, vil tage sin Dom med større Mistro, naar han veed, at den ikke kan appelleres, end naar han veed, at Dommeren har skrevet den med den Bevidsthed, at den kan komme videre; i det sidste Tilfælde vil han modtage Dommen med langt større Tilfredshed. Det er derpaa, jeg lægger Vægt, og det er derfor, jeg paa ingen Maade kan gaae i den Retning, som et Par af de ærede Talere have antydet, saaledes at man forhøiede den Grændse, her er sat, nemlig en Mulkt af 20 Rd.; den er efter min Mening allerede for høi, og Folkethinget vedtog ogsaa ifjor, at den skulde sættes ved en Mulkt af 10 Rd. Jeg troer, at man meget godt kunde blive staaende derved, og i alt Fald vil man ikke have vundet Noget med Hensyn til Sagens gode Modtagelse hos Publikum derved, at man har forhøiet Mulkten til 20 Rd. — Da Sagen her er til første Behandling, og Enkelt- hederne altsaa ikke nu foreligge, skal jeg ikke yttre mig videre, idet jeg nærmest kun har villet udtale mig om de af mig nævnte tvende Hovedpunkter.

S. Sage: Det er noget vanskeligt at behandle en Sag som denne; det er i en Overgangsperiode, at man vil give en Lov, som indfører en ny Retsordning ved en enkelt Domstol. Da denne Sag forrige Aar var for, kan jeg ikke nægte, at jeg var stemt for, at naar man blev af med Politidirektørens Protokol, saa kunde man lade alt det Dørlige hvile. Jeg troer, at det er mindre ønskeligt, at man overhovedet kommer ind paa at udvikle hele Proceduren for Kriminal- og Politiretten, fordi alle Vanskeligheder, som der ere tilstede, vilde optaarne sig i dobbelt Grad, netop fordi vi senere kunne vente en almindelig Reform. Det viser imidlertid, hvilken Trang der er til at gjennemføre Reformer i Retspleien, at naar man rører ved Forholdet